

dre's la pròpia voluntat i la dignitat per una miserable cullerada de lletilles. Però, veure's un obligat, com qui diu, a donar el vot contra la voluntat llur, subleva la consciència, és odiós, certament. Abstenir-se de votar per temença o indiferència, és equivalent a deixar el pas lliure als adversaris en ideologia. L'abstenció a voltes és feta a gratcient.

En les ciutats molt populoses potser no seria tan necessari el secret del sufragi; però en les poblacions de més reduït nombre d'habitants, és per molts motius indispensable. Per això els que vivim en pobles rurals hem de propugnar la necessitat del vot secret.

Veiem com al elector coaccionat sol vigilar-se'l amb tota cura fins que la papereta cau a l'urna. Quasi sempre unes paperetes es distingeixen de les altres. Quasi sempre i en tot moment, és conegut abans de l'escrutini el resultat de la votació. Moltes vegades es mormola públicament l'haver-se sapigut per qui l'elector ha votat.

Durant el període d'eleccions, solen posar-se en joc tota mena de pressions i d'influències injustes: d'aitals procediments sol viure el caciquisme. L'elector que d'una forma o altra va coaccionat, sospita que se li descobrirà per qui ha donat llur vot, puix en els pobles de reduït nombre de veïns es coneix l'un a l'altre. Aleshores, els compromisos d'una banda, i la temença a les possibles represàlies, d'altra, inutilitzen totalment la consciència, la voluntat i la llibertat de l'elector espiat. I el resultat de la elecció no pot respondre pas a la realitat.

En període d'eleccions als pobles rurals, ultra els qui durant tot l'any tal vegada es poden valdre del càrrec per fer, indirecta i dissimuladament, obra electoral, ixen també una sèrie d'elements electorals que basarda. No més cal conèixer llur actuació per fer-se'n càrrec i abominar-la tot seguit. Moltes vegades ni es repara en els mitjans de coaccionar l'elector per indignes que siguin. Fóra ben propi d'un règim de llibertat i democràcia, l'acabar amb aitals abusos,

implantant el vot sigil·lat per a tota mena d'eleccions. Parleu amb qualsevullga persona, per modesta que sigui, i us manifestarà llurs vius desigs pel secret del vot. La voluntat de l'elector deu conquerir-se per la convicció, per la persuasió i per l'amor a l'ideal; però mai per la coacció. Amb l'implantació del vot secret podria fer-se una obra humanitària i de dignificació social, puix alguns electors de poca cultura i de condició humil, solen esdevenir uns veritables esclaus dels desaprensus. Amb el secret del sufragi, altre fóra el resultat d'una elecció. Segurament hi haurien sorpreses; però llavors els elegits serien uns veritables representants, elevats al seu càrrec per la lliure voluntat del poble. És el menys que pot demanar-se a la democràcia que acabi amb la fraudulència electoral. Les avantatges del vot secret fóren ben positives: el mercadeig de vots, finiria; les coaccions, temences i compromisos, desapareixerien; alguns lamentables incidents durant la votació, s'evitarien; els indiferents i temerosos, farien us dels seus deures polítics; el caciquisme perdria molt terreny... I com a conseqüència d'aquesta oxigenació i profilaxis del procediment electoral, hi hauria un notable esmortiment d'una bona part d'odis eterns, engendrats per la *impolítica* rural, els quals ocasionen no pocs estralls a la bona convivència d'uns ciutadans que's veuen tots els dies; aleshores les lluites s'ennoblirien i fóren per l'ideal de cada u, ja que en pobles petits, moltes vegades, més que a un ideal, les lluites polítiques responen a egoïsmes inconcebibles. Més que a altra cosa, les bregues fraticides dels pobles, poden atribuir-se a la política menuda. Conegut l'escrutini d'una votació secreta, no podria saber ningú qui són els electors vençuts. Amor i pau germanívols són més necessaris als pobles rurals. És per aquests motius que també propugnem el secret del vot. Es compren ben fàcilment la conveniència de purificar el procediment electoral.

El secret del vot, acollit per l'Estatut municipal de 1924, articles 57 i 58, (però